

er forfællige Synspunkter, som maa og nødvendig bør gøre sig gældende ved dette Lovemne, og det er ganske rigtigt. Det Synspunkt, jeg navnlig skal anlægge, er Statens Forpligtelse til at sørge for, at denne Næring kan blive udøvet paa en saadan Maade, at de Personer, der sejle med et Skib og naturligtvis, om end i mindre Grad, ogsaa det Gods, der forsendes dermed, ikke udsættes for Fare, for saa vidt dette kan hindres ved Lovbestemmelser, altsaa kun til en vis Grad. Man vil se, at medens man har givet andre Næringer fri og ikke foreskrevet særlige Vilkaar for deres Udøvelse, gør man det ikke her, men man stiller netop særlige Vilkaar, og det gør man af Hensyn til den Fare, der følger med Sejladsen. Det er en Forpligtelse, som altid erkendes at paaligge Staten, at den maa sørge for, at dette Erhverv udøves paa en saadan Maade, at man faar den Betyggelse, som kan erhverves ved at lovgive derom. Det maa være Hovedsagen for mit Synspunkt. Men i øvrigt erkender jeg, at de to Momenter, det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) nævnte, ogsaa have deres Gyldighed, navnlig dette: Hvor nær kan man gaa Næderen, Ejeren af Skibet, som skal bestofte Sejladsen, uden paa upassende Maade at krænke hans Interesser? Men ogsaa et tredje Moment kommer i Betragtning, nemlig: Hvad kan man fordrø af Søfolkene? Hvilke Betingelser kan man, uden at være urimelig, opstille overfor dem, der skulle udøve Næringen? Hvorvidt kan man i denne Henseende gaa? Det er en Selvfølge, at man har taget Hensyn i begge Retninger, om end fra Regeringens Synspunkt Statshensyn maa være de vigtigste og maa stilles i Spidsen. Der er adskillige Spørgsmaal, der have givet Anledning til Forhandling og til Dels vist, at der er nogen Uenighed mellem forfællige ærede Medlemmer. Jeg skal nævne nogle af disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem for København 7de Valgkreds (C. Hage) antede over, at der kræves Indfødsret til Udøvelse af visse Virksomheder, navnlig de Stillinger, som ere stillede mere privilegeret. Jeg vil dertil sige, at det er et Krav, som har været opstillet fra forfællige Sider, og jeg tror, at det i og for sig er rigtigt. Det ærede Medlem vil imidlertid ogsaa se, at der i selve Loven er tilstedet Undtagelser nemlig for det første den almindelige Undtagelse: „Under Forudsætning af Genfædighed skal der . . . ved fgl. Anordning kunne tilstaaes et fremmed Lands Borgere lige Afgang med danske Indfødsret til at drive Sønering m. m. efter nærværende Lov“. Jeg lægger Accent

paa de tre sidste Ord „efter nærværende Lov“, fordi jeg derved tillige har svaret det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (Bing). Naar der staar, at det er efter nærværende Lov, følger deraf, at den Frygt, det ærede Medlem nærede for, at en fremmed kunde tage sine egne Lovbestemmelser med sig, falder bort; han skal opfylde Betingelserne i nærværende Lov, og gør han det, bevirker en Genfædighedstraktat, at han stilles lige med danske, hvis danske ere stillede lige i det fremmede Land. Altsaa er det ærede Medlems Frygt i Virkeligheden imødegaaet, og det, han omtalte, behøver ikke at fastsættes; Lovens Bestemmelser ere efter min Mening i den Henseende klare og tydelige nok. Der findes ogsaa i § 118 en anden Bestemmelse nemlig at Indenrigsministeren under særlige Omstændigheder for en enkelt Rejse eller for et bestemt Tidrum, dog ikke ud over 6 Maanedes, kan gøre Undtagelser for Dødsbefalingsmænd og Maskinister. Det er tydeligt nok, at der her ved sigtes paa Fart paa Udlandet og Paamønstring der. Endvidere følger det af sig selv, at for Nødsfælde giver man ikke Lovbestemmelser. Der kan jo være Tilfælde, hvor det er ganske nødvendigt, at Skibe i Udlandet indrette sig saaledes, som Forholdene kræve det, og derimod kan intet Menneske gøre Indvending eller stride ind. Jeg tror altsaa, at her er iagttaget adskilligt, og jeg tror i øvrigt, at man skal sige, som det er fremhævet af det ærede Medlem, at her skal enhver Stat træffe de Bestemmelser, som stemme med dens Interesser. Jeg er ogsaa ganske enig i, at for saa vidt Danske i Udlandet have en større Afgang til at være Skibsførere eller til de mere betroede Poster, end Udlandene maaffe have her, er det ganske vist Tilfældet, fordi det paagældende Land finder det at være i sin Interesse, og jeg tror heller ikke, at slige Forhold ville blive ordnede anderledes noget Sted, end det anses for stemmende med Landets Interesse. Det forekommer mig, at er der givet Genfædighed paa den Maade, som det er Tilfældet i Paragraffen, og tillige givet en almindelig Undtagelse, er der gjort, hvad der i den Henseende kan forlanges. Spørgsmaalet om Navigationsdirektørens Stilling har jo ogsaa bestæftiget flere ærede Medlemmer. Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) indrømmede, at Navigationsdirektøren i og for sig er vel skiftet til at udføre disse Forretninger, men ansaa det for mindre praktisk. Det tror jeg ikke, han har Ret i. Andre ærede Medlemmer, som det ærede Medlem, der sidst talte (C. Sørensen), saa noget gjæligt noget i denne